

Τεχνολογίες Υλοποίησης Αλγορίθμων

Χρήστος Ζαρολιάγκης

Καθηγητής

Τμήμα Μηχ/κων Η/Υ & Πληροφορικής

Πανεπιστήμιο Πατρών

email: zaro@ceid.upatras.gr

Εισαγωγή στη Βιβλιοθήκη Λογισμικού LEDA – 3

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- Η μέθοδος των αρχετύπων (template approach).
- Η προσέγγιση της LEDA.
- *Παράδειγμα Μελέτης*: η υλοποίηση ενός τύπου δεδομένων list.
 - ▷ Δηλώσεις (προδιαγραφές) της κλάσης → .h αρχείο
 - ▷ Υλοποίηση των μεθόδων της κλάσης → .c αρχείο

```
//file: t_list.h - part A

template <class E>
class t_list
{
public:
    // inserts in the front of the list
    void push(const E&);

    // removes first element and returns it
    void pop(E&);

    // returns first element
    const E& head() const;

    // returns the number of elements in the list
    int size() const;

    t_list();
    t_list(const t_list<E>&);
    t_list();
```

```
//file: t_list.h - part B

private:
    struct list_elem
    {
        // local structure for representing
        // the elements of the list

        E entry;
        list_elem * succ;
        list_elem(const E& x, list_elem* s) :
            entry(x), succ(s) {}
        friend class t_list;
    };

    list_elem * hd; // head of list
    int      sz; // size of list
};
```

Αρχέτυπα και Προδιαγραφές κλάσης - Παράδειγμα (3/4)

```
//file: t_list.c - part A
#include "t_list.h"

template <class E> t_list<E>::t_list()
{ hd = 0; sz = 0; }

int t_list<E>::size() const
{ return sz; }

template <class E> const E& t_list<E>::head() const
{ return hd->entry; }

template <class E> void t_list<E>::push(const E& x) {
    hd = new list_elem(x, hd);
    sz++;
}

template <class E> void t_list<E>::pop(E& y) {
    y = hd->entry;
    list_elem * p = hd;
    hd = p->succ;
    delete p; sz--;
}
```


Αρχέτυπα και Προδιαγραφές κλάσης - Παράδειγμα (4/4)

```
//file: t_list.c - part B
```

```
template <class E> t_list<E>::t_list(const t_list<E>& L)
{ // construct a copy of L
  hd = NULL;
  sz = L.sz;
  if (sz > 0) {
    hd = new list_elem(L.hd->entry,0); // first element
    list_elem * q = hd;
    for (list_elem * p = L.hd->succ; p != NULL; p = p->succ)
    { // subsequent elements
      q->succ = new list_elem(p->entry, NULL);
      q = q->succ;
    }
  }
}
```

```
template <class E> t_list<E>::t_list()
{ // destroy the list
  while (hd)
  {
    list_elem * p = hd->succ;
    delete hd;
    hd = p;
  }
}
```


Χαρακτηριστικά αυτής της μεθόδου

- Δυναμική και κομψή για υλοποιητές και χρήστες.
- Πολλαπλασιάζει κώδικα κατά τη μεταγλώπτιση (ανάλογα με το πόσες φορές χρησιμοποιείται) \Rightarrow αύξηση του χρόνου μεταγλώπτισης
- Ξεχωριστή μεταγλώπτιση δεν είναι δυνατή: και τα δύο αρχεία `t_list.h` και `t_list.c` πρέπει να συμπεριληφθούν σε μια εφαρμογή και να μεταγλωπιστούν μαζί με την εφαρμογή.

 - ▷ Μεγάλος κώδικας και μεγάλοι χρόνοι μεταγλώπτισης σε εφαρμογές που χρησιμοποιούν πολλούς παραμετρικούς τύπους από μια βιβλιοθήκη.
 - ▷ Εξαναγκάζει τον υλοποιητή της βιβλιοθήκης να παρέχει δημόσια τις λεπτομέρειες της υλοποίησης (.c αρχεία).
- Η προ-μεταγλώπτιση κώδικα που χρησιμοποιεί αρχέτυπα είναι προβληματική σε όλους τους μεταγλωπιστές της C++.

- Κάθε παραμετρικός τύπος υλοποιείται από δύο κλάσεις:
 - *Κλάση Τύπου Δεδομένων*: κλάση για τον ΑΤΔ (π.χ. κλάση λεξικού).
 - *Κλάση Δομής Δεδομένων*: κλάση για τη δομή δεδομένων (π.χ. κλάση δυαδικού δένδρου) που χρησιμοποιείται για την υλοποίηση της κλάσης τύπου δεδομένων.
- Μόνο οι κλάσεις τύπων δεδομένων χρησιμοποιούν τον μηχανισμό αρχετύπων. Τα αρχεία κεφαλίδων τους βρίσκονται στον κατάλογο LEDAROOT/incl/LEDA.
- Οι κλάσεις δομών δεδομένων είναι προμεταγλωπτισμένες στις βιβλιοθήκες με κώδικα αντικειμένου (object code) και συνδέονται σε προγράμματα εφαρμογών μέσω του διασυνδετή (linker) της C++.

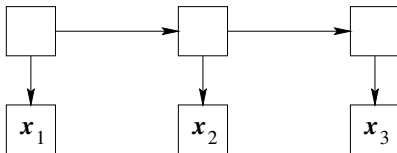
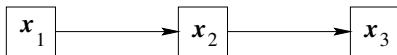
- *Προμεταγλώπτιση* μιας δομής δεδομένων είναι δυνατή μόνο αν η υλοποίησή της δεν εξαρτάται από τους πραγματικούς τύπους των παραμέτρων που ανήκουν στον παραμετρικό τύπο που υλοποιεί.
 - Η **απεικόνιση** της δομής δεδομένων στη μνήμη **δεν** πρέπει να εξαρτάται από το μέγεθος των αντικειμένων που αποθηκεύονται σε αυτήν.

Στην LEDA αυτό επιτυγχάνεται με την αποθήκευση δεικτών σε αντικείμενα (εκτός από τύπους αντικειμένων των οποίων το μέγεθος είναι μικρό, δηλ. δεν ξεπερνάει το μέγεθος ενός δείκτη).

- Όλες οι συναρτήσεις που χρησιμοποιούνται στην υλοποίηση και των οποίων η σημασιολογία εξαρτάται από τους πραγματικούς τύπους των παραμέτρων χρησιμοποιούν τον μηχανισμό δυναμικής δέσμευσης (dynamic binding) της C++, δηλ. υλοποιούνται σαν εικονικές συναρτήσεις.

- Τα πεδία δεδομένων στους περιέχοντες τύπους όλων των δομών δεδομένων είναι τύπου `void*`, δηλ. του γενικευμένου τύπου δείκτη της C++. Περιέχουν δείκτες σε αντικείμενα πραγματικών τύπων παραμέτρων.
- Τα αντικείμενα ενός τύπου T δεν αποθηκεύονται άμεσα στη δομή δεδομένων, αλλά στη δυναμική μνήμη (σωρός).

- Μια κλάση τύπου δεδομένων χρησιμοποιεί τον μηχανισμό αρχετύπων και παράγεται από την αντίστοιχη κλάση δομής δεδομένων (κλάση υλοποίησης).
- Χρησιμοποιείται μετατροπή τύπων (type casting) για την «γεφύρωση» μεταξύ του «άτυπου κόσμου» της κλάσης δομής δεδομένων (όλα τα δεδομένα είναι τύπου void *) και εκείνου της κλάσης του τύπου δεδομένων.

Παράδειγμα κλάση list_impl

Υλοποίηση του παραμετρικού τύπου *list<T>* μέσω της *list_impl*, με χρήση δεικτών τύπου *void **:

```
//file: list_impl.h -- essentially t_list<void *>
class list_impl
{
protected:
    list_impl();
    list_impl();

    void * head() const;
    void * pop();
    void  push(void* x);
    void  clear();
    int   size() const;

private:
    struct list_impl_elem {
        void * entry;
        list_impl_elem * succ;
        list_impl_elem(void * x, list_impl_elem * s):entry(x), succ(s){}
        friend class list_impl;
    };

    list_impl_elem * hd;
    int             sz;
};
```

Υλοποίηση μεθόδων κλάσης list_impl

```
//file: list_impl.c
#include "list_impl.h"

list_impl::list_impl() : hd(0), sz(0){}
list_impl::list_impl() { clear(); }
void * list_impl::head() const { return hd->entry; }

void list_impl::push(void * x) {
    hd = new list_impl_elem(x,hd);
    sz++;
}

void * list_impl::pop() {
    void * x = hd->entry;
    list_impl_elem * p = hd;
    hd = p->succ;
    delete p;
    sz--;
    return x;
}

void list_impl::clear() { while (hd) pop(); }
int list_impl::size() const { return sz; }
```

Βασικό ερώτημα: Πώς παράγεται τώρα ο τύπος list <T>;

- Η list_impl γίνεται μια *ιδιωτική* κλάση-βάσης της κλάσης list <T> και οι συναρτήσεις-μέλη της list <T> υλοποιούνται με χρήση των συναρτήσεων-μελών της κλάσης βάσης.
- Μια συνάρτηση-μέλος της list <T> με ένα όρισμα τύπου T:
 1. Αντιγράφει το όρισμα στη δυναμική μνήμη.
 2. Μετατρέπει έναν δείκτη στο αντίγραφο σε τύπο void *.
 3. Μεταβιβάζει τον δείκτη στην αντίστοιχη συνάρτηση της κλάσης βάσης.
- Όλες οι συναρτήσεις-μέλη της list <T> που επιστρέφουν ένα αποτέλεσμα τύπου T:
 1. Καλούν την αντίστοιχη συνάρτηση της κλάσης βάσης (η οποία επιστρέφει ένα αποτέλεσμα τύπου void *).
 2. Μετατρέπουν τον δείκτη σε τύπο T *.
 3. Επιστρέφουν τον αποαναφοροποιημένο δείκτη.

- Η συνάρτηση κατασκευής της `list <T>` κατασκευάζει μια κενή `list_impl` :

```
template<class T>
class list : private list_impl
{
    public:
        list() : list_impl() {}
}
```

- Η εντολή `L.push(x)` δημιουργεί ένα αντίγραφο του `x` στη δυναμική μνήμη (μέσω του τελεστή `new`) και μεταβιβάζει έναν δείκτη σε αυτό το αντίγραφο (με τύπο `void *`) στη συνάρτηση :

```
void push(const T& x)
{ list_impl::push((void *) new T(x)); }
```

- Επειδή η μετατροπή από `T*` σε `void*` είναι ενσωματωμένη στην C++, το «`(void *)`» μπορεί να παραληφθεί :

```
void push(const T& x)
{ list_impl::push(new T(x)); }
```

- Η εντολή `L.head()` μετατρέπει το αποτέλεσμα τύπου `void*` της `list_impl::head()` σε έναν δείκτη τύπου `T*`, αποαναφοροποιεί το αποτέλεσμα και επιστρέφει το αντικείμενο σαν μια `const`-αναφορά.

```
const T& head() const
{ return *(T*)list_impl::head(); }
```

- Η εντολή `L.pop(x)` μετατρέπει το, τύπου `void*`, αποτέλεσμα της `list_impl::pop()` σε έναν δείκτη τύπου `T*`, το αποαναφοροποιεί αντιγράφοντάς το στη μεταβλητή `x` και διαγράφει το αντίγραφο του που υπάρχει στη λίστα.

```
void pop(T& x)
{
    T * p = (T*)list_impl::pop();
    x = *p;
    delete p;
}
```

- Η συνάρτηση `clear()` πρώτα διαγράφει όλα τα στοιχεία της λίστας (συμπεριλαμβανομένων των συνολοστοιχείων στη δυναμική μνήμη) και μετά καλεί τη συνάρτηση `list_impl::clear()`.

```
int size() const { return list_impl::size(); }
```

```
void clear()
```

```
{  
    while (size() > 0)  
        delete (T*)list_impl::pop();  
        // cast absolutely necessary !  
  
    list_impl::clear(); // not necessary  
}
```

- Η συνάρτηση κατάργησης καλεί την `clear()` για να διαγράψει τα αντικείμενα που υπάρχουν στη δυναμική μνήμη (τα συνολοστοιχεία της λίστας). Η `~list_impl()` καλείται αυτόματα για να διαγράψει τη λίστα.

```
list() { clear(); }
```

- Σαφώς πιο πολύπλοκη από την μέθοδο αρχετύπων.
- Ο τύπος δεδομένων `list <T>` προσομοιώνει τον τύπο δεδομένων `t_list <T>`.
- Η υλοποίηση των μεθόδων του `list <T>` είναι σημαντικά απλούστερη.
- Μπορεί να γίνει προμεταγλώπηση της κλάσης υλοποίησης.
- Υπάρχει ασφάλεια τύπων (type safety).
- Είναι μία ολοκληρωμένη λύση.
- Γενίκευση:
 - (α) ορισμός της `list_impl ≡ t_list <void *>`.
 - (β) ορισμός της `list <T>` ίσως όχι τόσο κομψός λόγω των διαφόρων μετατροπών τύπων. Αλλά, οι μετατροπές τύπων ακολουθούν έναν απλό κανόνα: εισερχόμενες τιμές μετατρέπονται σε `void *` και εξερχόμενες πάλι πίσω σε `T`.

Τι κάνουμε όταν η κλάση υλοποίησης χρειάζεται να έχει γνώση του πραγματικού τύπου των παραμέτρων της κλάσης τύπου δεδομένων;

- Π.χ.-1:

θέλουμε να συμπεριλάβουμε μια μέθοδο `print()` στον τύπο λίστας που δημιουργήσαμε και θέλουμε να την υλοποιήσουμε σαν συνάρτηση-μέλος της κλάσης `list_impl`.

- Π.χ.-2:

Κάθε υλοποίηση ενός παραμετρικού τύπου `dictionary<K,I>` η οποία βασίζεται σε συγκρίσεις κλειδιών (π.χ. δυαδικά δένδρα διερεύνησης) πρέπει να γνωρίζει πως να κάνει συγκρίσεις.

- Στην LEDA μια γραμμική διάταξη σε έναν τύπο κλειδιού `K` ορίζεται από μια καθολική συνάρτηση `int compare(const K&, const K&)` και επομένως η κλάση υλοποίησης πρέπει να μπορεί να καλεί αυτή τη συνάρτηση.

- **Π.χ.-1:** Η κλάση `list_impl` χρησιμοποιεί μια γνήσια εικονική συνάρτηση για να εκτυπώσει τα συνολοστοιχεία της λίστας.

```
class list_impl
{
    // declared as a pure virtual function
    virtual void print_elem(void*) const = 0;
    ...

    // can be used by other member functions
    void print() const
    {
        for(list_impl_elem* p = hd; p; p = p->succ)
            print_elem(p->entry);
    }
    ...
};
```

- Η υλοποίηση της `print_elem()` παρέχεται από την παραγόμενη κλάση `list <T>`.

```
template<class T>
class list : private list_impl
{
    // operator << must be defined for T
    void print_elem(void* p) const
    { cout << *(T*)p << endl; }

    void print() const { list_impl::print(); }
    ...
};
```

- Τι συμβαίνει όταν δηλώνουμε μια λίστα,

π.χ. με `list<char * > L;`

Ο ορισμός της `print_elem()` σε σχέση με τον τελεστή `<<` συσχετίζεται με την `L`. Η κλήση `L.print()` οδηγεί σε μια κλήση της `list_impl::print_elem`, μέσω της `list_impl::print()`, στην οποία χρησιμοποιείται η υλοποίηση της `print_elem()` που είναι δεσμευμένη με την `L`.

- Π.χ.-2:

Έστω `bin_tree` η κλάση υλοποίησης (δυναμικό δένδρο διερεύνησης) ενός λεξικού `dictionary<K,I>`. Η `bin_tree` (όπως και κάθε κλάση υλοποίησης ενός `dictionary<K,I>`) χρησιμοποιεί για τη σύγκριση των κλειδίων μια γνήσια εικονική συνάρτηση `int cmp_key (void*,void*)`.

```
class bin_tree
{
    virtual int cmp_key(void*,void*) const = 0;
    ...
};
```

- Στην παραγόμενη κλάση `dictionary<K, I>`, η `cmp_key()` ορίζεται μέσω της καθολικής συνάρτησης σύγκρισης του τύπου `K`.

```
template<class K, class I>
class dictionary: private bin_tree
{
    int cmp_key(void* x, void* y) const
    { return compare(*(K*)x, *(K*)y); }
    ...
};
```


Συνάρτηση Κατασκευής Αντιγράφου, Συνάρτηση Κατάργησης, και Τελεστής Ανάθεσης

- Πώς υλοποιείται η εντολή $D1 = D2$, όπου τα $D1$ και $D2$ είναι τύπου $\text{dictionary}\langle K, I \rangle$;

1. Υλοποίηση του τελεστή μέσα στην κλάση τύπου δεδομένων, δηλ. στην $\text{dictionary}\langle K, I \rangle$. Π.χ.,

```
D1.clear();  
forall_items(it, D2)  
{ D1.insert(D2.key(it), D2.inf(it)); }
```

⇒ η ανάθεση χρειάζεται χρόνο $O(n \log n)$.

2. Υλοποίηση του τελεστή μέσα στην κλάση δομής δεδομένων, δηλ. στην bin_tree . Σε αυτή την περίπτωση η κλάση bin_tree πρέπει να γνωρίζει πώς αντιγράφονται κλειδιά (αντικείμενα του τύπου K) και πληροφορίες (αντικείμενα του τύπου I) καθώς και πώς αυτά καταργούνται.

Εικονικές συναρτήσεις και δυναμική δέσμευση.

Τί ιδιότητες πρέπει να έχει ένας μηχανισμός για επιλογή μεταξύ διαφορετικών υλοποιήσεων ενός τύπου δεδομένων;

(1) Απλότητα στη σύνταξη. Π.χ.

```
_dictionary<K,I,rb_tree> D;  
  // chooses the red-black tree  
  // implementation of dictionaries  
  
dictionary<K,I> D;  
  // selects the default  
  // implementation (skiplists)
```

Παρατήρηση: Χρησιμοποιούνται διαφορετικά ονόματα, γιατί σε παλαιότερους μεταγλωττιστές δεν επιτρεπόταν η υπερφόρτωση αρχετύπων. Στις νεότερες εκδόσεις της LEDA ο χαρακτήρας `_` στην αρχή του ονόματος δεν είναι πλέον απαραίτητος.

- (2) Πρέπει να μπορούν να γραφούν εφαρμογές που να δουλεύουν με κάθε υλοποίηση. Π.χ.

```
void WORD_COUNT(const list<string>& L,
                dictionary<string,int>& D)
{
    string s;
    forall(s,L)
    {
        dic_item it = D.lookup(s);
        if (it == nil)
            D.insert(s,1);
        else
            D.change_inf(it,D.inf(it)+1);
    }
    dic_item it;
    forall_items(it,D)
        cout << D.key(it) << " appeared "
             << D.inf(it) << " times.";
}
```

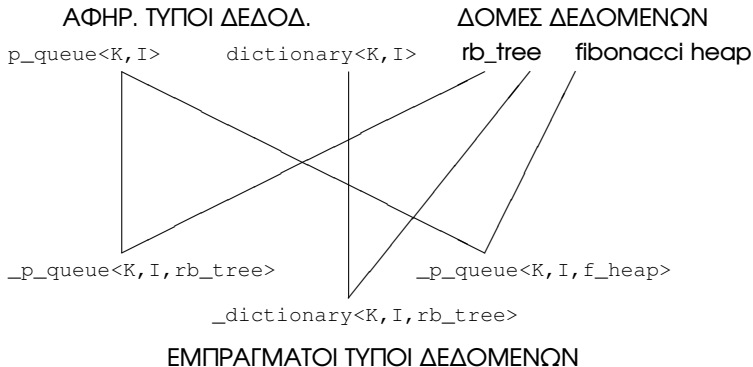
Με τις δηλώσεις

```
dictionary<string, int> SL_D; // skiplists  
_dictionary<string, int, rb_tree> RB_D; // red-black trees  
_dictionary<string, int, my_impl> MY_D; // user implementation
```

μπορούμε να κάνουμε τις παρακάτω κλήσεις

```
WORD_COUNT (L, SL_D);  
WORD_COUNT (L, RB_D);  
WORD_COUNT (L, MY_D);
```

- Η υλοποίηση του μηχανισμού επιλογής μεταξύ διαφορετικών υλοποιήσεων ενός τύπου δεδομένων χρησιμοποιεί πολλαπλή κληρονομικότητα.

Ορισμός της κλάσης dictionary

```
typedef void * GenPtr;

template <class T>
inline T& leda_access(const T*, const GenPtr& p)
    { return *(T*)p; }
// returns a reference to the object of type T
// pointed to by p
#define LEDA_ACCESS(T,p) leda_access((T*)0,p)

template<class K,class I>
class dictionary : private default_impl
{
    int cmp_key(GenPtr x, GenPtr y)
    { return compare(LEDACCESS(K,x), LEDACCESS(K,y)); }

    void clear_key(GenPtr x)
    { leda_clear(LEDACCESS(K,x)); }

public:
    virtual K          key(dic_item it) = 0;
    virtual dic_item  lookup(K y)      = 0;
    virtual dic_item  insert(K x, I y) = 0;
    virtual void      del(K y)         = 0;
    ... };
```

Ορισμός της κλάσης _dictionary

```
template <class T>
inline GenPtr leda_cast(const T& x) { return (GenPtr)&x; }

template<class K, class I, class IMPL>
class _dictionary : private IMPL, public dictionary<K, I>
{
public:
    K      key(dic_item it)
    { return LEAD_ACCESS(K, IMPL::key(it)); }

    dic_item lookup(K y)
    { return IMPL::lookup(leda_cast(y)); }

    dic_item insert(K x, I y)
    { return IMPL::insert(leda_cast(x), leda_cast(y)); }

    void      del(K y)
    { IMPL::del(leda_cast(y)); }

    ...
};
```

Τέλος Ενότητας

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το παρόν έργο αποτελεί την έκδοση **1.0**.

Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών, Χρήστος Ζαρολιάγκης, 2014. «Τεχνολογίες Υλοποίησης Αλγορίθμων». Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<https://eclass.upatras.gr/courses/CEID1084>

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση, Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό.

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0>

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει :

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει) μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους